

سروشنامه: پارسایی راد، آیدین، ۱۳۵۹.
عنوان و پدید آور: گوشه‌ها / آیدین پارسایی راد.
مشخصات نشر: تهران: انتشارات موسیقی عارف، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری: ۹۳ ص؛ ۱۴ × ۲۱ س.م.
شابک: (۱-۹۷۹-۰۸۰-۲۶۳۳۰۰۰-۱)
وضعیت فهرست نویسی: فیپا
یادداشت: عنوان دیگر: گوشه‌ها ردیف میرزا عبدالله (سازهای مضرابی).
عناوین دیگر: گوشه‌ها ردیف میرزا عبدالله (سازهای مضرابی).
موضوع: موسیقی ایرانی - دستگاه‌ها - ردیف
موضوع: Music, Iranian - Dastgah - Radif*
رده بندی کنگره: ML ۳۴۴
رده بندی دیویی: ۷۸۹/۱۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۶۱۰۸۷۲۸

انتشارات موسیقی عارف

[arefmusicshop](http://arefmusicshop.com) arefmusic.sn www.amef.ir
تهران، خیابان جمهوری، نرسیده به میدان بهارستان، کوچه محمودی، پلاک ۳، طبقه اول
تلفن: ۰۲۱-۳۳۳۳۳۳۳۳ | فکس: ۰۲۱-۳۳۳۳۳۳۳۳ | کد پستی: ۱۱۲۴۳۳۳۳

گوشه‌ها ردیف میرزا عبدالله (سازهای مضرابی)

آیدین پارسایی راد

نت نویسی رایانه‌ای: غزاله تهرانی

گرافیک: امیر محمدی

توبت چاپ: اول

سال انتشار: ۱۳۹۸

شمارگان: ۲۰۰

فهرست مطالب

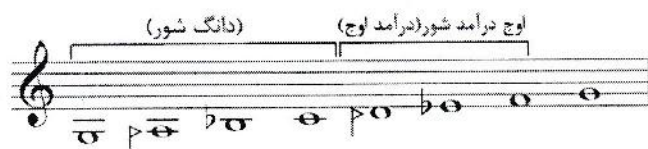
۵	پیشگفتار
۶	مقدمه
۸	دستگاه شور
۱۵	آواز ابوعطا
۲۱	آواز بیات ترک
۲۷	آواز افشاری
۳۰	آواز دشتی
۳۲	آواز بیات کُرد
۳۵	دستگاه نوا
۴۵	دستگاه سه‌گانه
۴۹	دستگاه چهارگانه

۵۵	دستگاه همایون
۶۶	آواز اصفهان
۶۹	دستگاه ماهور
۷۹	دستگاه راست پنجگاه
۸۹	پی‌نوشت
۹۳	مأخذ

دستگاه شور

درآمد

مُد اصلی شور یا همان گوشه‌ی درآمد از یک دانگ اصلی تشکیل شده است که این دانگ، در پیوند با خود مُد دستگاه شور را می‌سازد که به قرار زیر می‌باشد.

درآمد دوم (پنجه شعری)

بر اساس مُد اصلی شور است و دارای وزن مشخص دوبیتی می‌باشد.

کرشمه

این گوشه بر اساس مُد اصلی شور است و جز گوشه‌های متریک^{۱۵} می‌باشد.

رُهَاب

این گوشه بر اساس فواصل مُد اصلی شور است و دارای یک الگوی ملودیک مشخص می‌باشد که همان الگوی ملودیک رُهَاب است.

اوج

این گوشه همان دانگ شور می‌باشد که از فاصله‌ی چهارم درست بالاتر از درآمد شور اجرا می‌شود. به بیان دیگر، این گوشه در دانگ دوم مُد اصلی شور قرار می‌گیرد.

مَلانازی

این گوشه از دانگ دوم درآمد شور یا همان دانگ اوج استفاده می‌کند و شکل ملودیک خاص خود را دارد.

نغمه

گوشه‌ای متریک است که از درجه‌ی چهارم شاهد درآمد شور شروع می‌شود و سیرملودیک آن پایین رونده است. همچنین، گوشه‌ی نغمه‌ی دوم نیز یک واریاسیون از گوشه‌ی نغمه‌ی اول می‌باشد.

زیرکش سلمک

این گوشه درحقیقت از یک الگوی ملودیک استفاده می‌کند که این الگوی ملودیک با حفظ ریتم از درجات مختلف فواصل شور تکرار می‌شود. زیرکش سلمک از درجه‌ی پنجم بالاتر از نغمه‌ی شاهد^۶ درآمد شور شروع می‌شود. درضمن، این درجه نسبت به فضاها^۷ی قبلی ربع-پرده بیشتر است. مثال: اگر در شور (سُل) باشیم نغمه‌ی (رِکُرن) به (رِکار) تبدیل می‌شود.

سلمک

این گوشه همان دانگ دوم درآمد شور است. یعنی از درجه‌ی چهارم نغمه‌ی شاهد شور شروع شده و نغمه‌ی سوم دانگ دوم آن مورد تأکید قرار می‌گیرد (نغمه‌ی ایست)^۷.

گُلیز

این گوشه از همان فضای زیرکش سلمک استفاده می‌کند و با افزایش گستره‌ی صوتی خود شور را به اکتاو دوم می‌رساند. نغمه‌ی ایست نسبت به درآمد شور یک اکتاو بالاتر قرار می‌گیرد. در واقع یک فاصله-ی یک پرده‌ای به دانگ درآمد اوج اضافه می‌شود.

■ Aidin Parsaei Rad

موسسه فرهنگی هنری بتهوون شیراز

شیراز - زمستان ۱۳۹۹